

`SELECT * FROM Boys WHERE
$Everything IS $Perfect`



SELECT * FROM Boys

Intro

Trăim într-o societate a cărei unitate de bază este familia. Fiecare dintre noi ar trebui să se gândească din când în când la viitoarea sa familie, aceasta îi va asigura un viitor mai liniștit și mai prosper. Important e să nu amânăm această meditație pe mâine, ci să ne încadrăm în ea de pe acum, astfel încât să nu fim prinși „cu garda jos” atunci când vine momentul să spunem „I do” în fața altarului ;-)

La baza oricărei familii este un cuplu, deci primul pas în schematizarea viitoarei familii este schițarea cuplului care o va construi. Oricare cuplu include 2 membri – un băiat și o fată, deci și 2 puncte de vedere **diferite** asupra viitoarei familii și asupra metodelor de a o face fericită.

Studiul organizat recent a avut scopul de a descoperi care sunt așteptările fetelor de astăzi. În așa fel am făcut primul pas către înțelegerea elementelor care constituie o familie perfectă (sau maxim apropiată de perfecțiune).

Despre persoanele interogate – acestea au fost studente în anii 3 și 2 a UTM (Universitatea Tehnică din Moldova) și USMF (Universitatea de Medicină de Stat și Farmacie); eleve din clasele a 12-a a unui liceu din Chișinău; un grup mic de domnișoare care deja au absolvit universitatea; și un număr mic de femei deja căsătorite. În total în studiu au fost implicate ~125 persoane.

Statistic, în grupul dat ar trebui să intre persoane de foarte multe tipuri (din diferite familii, cu diferite scopuri în viață, etc). Însă studiind materialele, am ajuns la concluzia că grupul este destul de omogen, ceea ce are un impact negativ asupra obiectivității rezultatului final. Mai mult ca atât, în joc a intrat și un alt factor decisiv – seriozitatea acordată chestionarului de către persoanele interogate. Mai târziu vom afla că datele primite pot fi destul de distanțate de situația reală. Deci, studiul nu este unul 100% obiectiv, însă vom încerca să maximizăm numărul și corectitudinea concluziilor bazându-ne pe ceea ce am reușit să obținem.

Despre sinceritate și interes

Am fost surprinși de interesul acordat chestionarului, majoritatea persoanelor ascultau cu atenție care era scopul studiului, și se părea că vom avea parte de foarte mult feedback.

Adevărul este că pe toți îi interesează rezultatul studiului, puțini însă sunt gata să dedice o parte din timpul lor pentru a completa chestionarul.

Multe fișe nu au fost completate, **de ce?** Răspunsul este simplu – o persoană nu este gata să-și destăinuie sufletul unui străin doar pentru că a fost rugată. Mecanismele interne de apărare pot funcționa diferit:

- Chestionarul se ignoră
- Sau datele din acesta vor fi incomplete (poate chiar și eronate)

Însă rezultatul este același – informația primită prin intermediul chestionarelor **nu** este 100% veridică. Doar o mică parte din răspunsuri au fost adevărate/complete/sincere, iată de ce acest rezumat al sondajului nu este nici pe departe „*Ghidul către familia perfectă*”, este important ca să înțelegi acest lucru.

Acest fenomen este unul obișnuit, ne așteptam la un astfel de rezultat, l-am și primit, iar acum vom încerca să-l analizăm.

Aspecte sociale

În primul rând, am observat că **majoritatea covârșitoare** (99%) a domnișoarelor reprezintă o bază solidă pentru viitoarea societate. De ce? Au decis să se încadreze în instituțiile de învățământ superior din *propria* dorință (iar fetele din liceu au de gând să procedeze și ele în același fel). De asemenea, aproape fiecare din fetele chestionate își dorește un partener care să aibă și el studii superioare. Aceasta se referă la 95% din grup, ceea ce înseamnă că doar pentru o mică parte din viitoarele soții nu contează dacă soțul nu a reușit să guste din viața de student, sau să nu fie cunoscut cu noțiunea de *restanță*. :-)

Prima concluzie este aceea că fiecare fată tinde la mai mult, dorește să ridice calitatea vieții sale și a viitoarei familii. Este o tendință foarte bună care va avea un efect pozitiv asupra economiei statului; aceasta este evoluția în acțiune. Probabil ca președintele ar da tot ce are ca să știe că această tendință este una generală, și nu se referă doar la acele câteva¹ zeci de fete pe care am reușit să le atragem în sondaj.

Care este rolul studiilor superioare? Se poate să presupunem că 95% din fete au nevoie de câteva extra-rânduri în CV, în care să fie scris „*a absolvit XX, cu media YY în anul ZZ, specialitatea WW*”? Desigur că **nu** este așa. Universitatea nu este doar o sursă enormă de informație (deci un loc în care te poți dezvolta intelectual), dar în același timp este și o pistă cu obstacole (foarte lungă și foarte dificilă). Oricare universitate își pune la încercări studenții.

Un băiat care nu a fost nevoit să se trezească devreme vre-o câțiva ani la rând (sau și mai mulți ani, în cazul medicilor), să se culce cu noaptea în cap în toți acești ani, să fie veșnic sub presiunea colocviilor (lucrărilor de laborator, a proiectelor, etc), <*urmează o listă lungă de probleme*> este foarte probabil că pentru un astfel de băiat va fi complicat să se trezească la miez de noapte să liniștească copilul, sau să lucreze încontinuu pentru a întreține familia, etc.

Deci, studiile superioare nu sunt doar un indice al nivelului de intelectualitate, dar și o experiență care dezvoltă în om responsabilitatea, rezistivitatea, abilitățile strategice, și alte calități care sunt necesare în viața fiecărei familii cât de cât stabile.

Desigur, cineva care nu „are parte de carte” a putut să petreacă acest timp dezvoltând în sine **aceleași** calități. Însă un băiat fără de studii superioare are șanse mai mari să fie un ratat², deoarece nu se știe adevăratul³ motiv care a cauzat alegerea.

Probabil că universitatea este un mecanism de protecție, scopul căruia este de a elimina din start candidații mai puțin valoroși. Atunci cum explicăm faptul că pentru o parte din fete studiile partenerului nu au importanță?

¹ Aceasta evidențiază încă o dată cât de neviabil este sondajul în sine.

² Poate că sună prea agresiv, dar ideea este clară.

³ Se presupune că îl poți întreba, dar nu ai garanția că răspunsul primit este sincer. Iar atunci când afli adevărul, poate să fie prea târziu.

Aici există câteva variante:

- studiile partenerului **chiar** nu au importanță :-)
- există anumiți factori care le-au convins că studiile nu sunt un lucru important⁴.
- ele deja au un partener de care s-au atașat; știu că acesta nu are studii superioare; dar nu doresc să-l părăsească⁵.

Despre vârste

Nu există o vârstă exactă la care ar fi mai bine să te căsătorești, majoritatea răspunsurilor la întrebarea „*la care vârstă plănuiești să te căsătorești?*” erau de forma unui interval destul de mare (ex: 20..27).

A fost observată o tendință: fetele mai tinere (i.e. acelea din liceu) indicau valori **mai mici** decât fetele din universitate. Dacă notăm cu X vârsta în cauză, vedem că în ambele cazuri X este minimum cu vre-o 4 ani mai mare decât vârsta curentă. Prin extrapolare – o elevă ajunsă în cursul 3 (atunci va avea cu aproximativ 4 ani mai mulți decât are acum), la aceeași întrebare va răspunde altfel, alegând o valoare cu ~4 ani mai mare decât vârsta ei.

Important nu e faptul că noua vârstă prognozată va fi mai mare cu Δ_{ani} , ci faptul că ea va fi **mai mare** (decât vârsta curentă), adică vom observa că pragul este „împins” tot mai înainte. Tendința dată va dispărea atunci când persoana se apropie de X_{real} ⁶.

Hmm, cum să determinăm X_{real} ? Poate că fiecare fată ar trebui să-și acorde întrebarea dată la intervale regulate de timp, atunci când se observă că Δ_{ani} se apropie de 0, înseamnă că a venit timpul ;-)

Desigur că trucul nu constă în intervalul de timp dintre 2 întrebări către sine, ci în **schimbările** care au loc în aceste intervale. Schimbările modelează personalitatea și modul de gândire, deci influențează și deciziile luate de o persoană.

```
while (delta > 0)
do askmyself();
```

Este relativ dificil să te gândești la astfel de lucruri, atunci când știi că părinții tăi la vârsta ta nu doar că erau căsătoriți, dar aveau și un copil. Circumstanțele se schimbă, crește și vârsta medie de căsătorie.

Despre cerințe

Sondajul a arătat că foarte puține fete își caută partenerul după trăsăturile sale fizice, foarte rare au fost cazurile în care se indica culoarea ochilor sau înălțimea; și chiar dacă se indicau, exista și o notă de tipul „*poate să fie și altfel*”. Mai mult ca atât, în multe chestionare se spunea că „*nu e neapărat să fie frumos*”⁷. Cea mai mare parte a descrierilor era dedicată portretului psihologic și trăsăturilor de caracter. Alte studii similare (efectuate la scară mai mare,

⁴ Spre exemplu, dacă părinții fetei nu au avut studii superioare, aceștia oricum au reușit să întemeieze o familie, a cărei copil este fata în cauză. Fata se consideră persoană normală, deci poate concluda că o familie „non-superioară” poate fi fericită.

⁵ Una din explicațiile acestui fenomen este firea umană: ne este frică să pierdem ceva ce avem deja (chiar dacă nu e mult), preferăm să conservăm ceea ce avem, în loc să riscăm cu puțin dar să obținem mai mult.

⁶ „Adevărata” vârstă la care ar trebui să se căsătorească.

⁷ Interesant, oare vom observa aceeași tendință și în chestionarele pentru băieți? ;-)

și de persoane mai calificate) au scos la iveală aceleași tendințe. Oare este cu adevărat așa? În continuare vom încerca să răspundem la întrebarea dată.

Multe rânduri erau alocate ideii egalității în drepturi și obligații. Mai târziu vom vedea că această tendință a fost moștenită din actuala familie; la întrebarea „*care valori din actuala familie le vei păstra?*”, cel mai mult s-a scris despre egalitatea în familie; iar **inegalitatea** în familie este liderul popului de anti-valori care nu vor trece în viitoarea familie.

Template <class T>⁸

O observație foarte interesantă a fost aceea că multe descrieri au fost alcătuite în așa fel, încât... practic oricare băiat poate afirma că „*aici scrie despre mine*”. Evident, excludem cazurile în care un brunet citește „*blond, cu ochi zmeurii...*” – aici descrierea nu coincide cu realitatea; dacă însă atragem atenție doar cerințelor metafizice – rata de compatibilitate este incredibil de mare.

Au fost selectate câteva chestionare, și câțiva băieți (non-conectați de sondaj); băieții au fost rugați să citească chestionarele și să răspundă la întrebarea „*e despre tine, sau nu?*”. În majoritatea cazurilor, răspunsul era afirmativ; sau se spunea „*nu este chiar despre mine, dar mă pot schimba în direcția dată cu efort minim*” sau „*pot fi și așa*”.

Cum explicăm acest fapt?

- Varianta simplă: fetele nu s-au atârnat serios față de chestionar și au scris lucruri generale, refuzând să se destăinuiască⁹.
- Băieții au cu adevărat șanse mari de a fi „aleși”, important e să fie convinși să „*fie așa*” sau „*să se schimbe*”.

Probabil că adevărul îmbină în sine ambele posibilități, determinarea ponderii fiecăreia din ele rămâne la discreția cititorului. Trebuie să existe și alte explicații a fenomenului dat, însă acestea nu au fost determinate (comentariile rezumatului ar trebui să schimbe lucrurile).

Despre perspective

Cu părere de rău, în chestionar era absentă întrebarea „*ai prieten?*”¹⁰, dar cred că putem presupune că cel puțin 40% din fetele interogate au prieten. În loc de 40% poate fi și o valoare mai mică, important e să conștientizăm că ea este ne-nulă. De ce trebuie să atragem o mare atenție acestei observări?

Deoarece doar 3 (trei) fete au scris că și-au găsit dragostea vieții, că știu care este persoana de care își vor lega viitorul, etc. Ce înseamnă aceasta?

- că celelalte fete care au prieten, știu deja că nu-și vor lega viitorul de el; că sunt încă în căutare (chiar dacă la moment „au găsit”)
- sau sunt încă indecise în privința actualului candidat (mai au nevoie de timp pentru a decide)

⁸ Template – (în programare) șablon care poate fi reutilizat pentru a reduce cazurile particulare la unul singur. Desigur că întreaga istorie e mult mai lungă :-)

⁹ Vezi *Despre sinceritate și interes*

¹⁰ Aceasta ar invada și mai mult spațiul privat

Prima variantă este destul de... nefavorabilă pentru băieți. Să presupunem că din 100 de fete care au prieten, 50 au o relație serioasă, 20 au o relație super-serioasă, iar 10 au o relație ultra-serioasă... Și totuși, doar 3 din ele știu că el e „the one”. Ce spunem atunci despre celelalte 7 și seriozitatea lor? Iar despre acele 20, și 50?

Mai mult ca atât, trebuie să remarcăm încă un detaliu – dacă fata ar descrie un băiat concret, atunci descrierea ar fi fost mult mai colorată și mai bogată¹¹, însă chestionarele ne oferă doar descrieri **generalizate**, care se dovedesc a fi compatibile cu un număr mare de băieți. Ce concluzii facem atunci când descrierea „băiatului perfect” nu este descrierea actualului prieten¹²?

Chiar dacă aceasta sună destul de descurajator pentru un băiat (pentru că statistica arată că fata nu vede în el un sprijin fiabil), această concluzie nu este obiectivă. Cauza efectului dat este neîncrederea față de sondaj – un mecanism de protecție.

Sper că încă îți este interesant să citești textul care s-a auto-compromis de 3 ori pe parcursul a primelor 5 pagini.

Pseudo(pseudo(egalitate))

Cum am observat în paragrafele precedente, egalitatea este unul dintre pilonii pe care se sprijină înțelegerea într-un cuplu. *Ce este egalitatea?* Ar trebui s-o despărțim în componente, astfel încât să înțelegem cu ce avem de afacere. Egalitatea poate fi:

- economică
- psihologică (aceasta se mai descompune la rândul său în altele¹³)
- intelectuală

Un cuplu este egal dacă în el există toate aceste tipuri de egalitate? 2 din 3? Măcar una? E o situație complexă, deoarece pentru fiecare persoană importanța fiecăruia din aceste componente este diferită. Un om bogat nu atrage o mare atenție finanțelor partenerului; un om tare din punct de vedere psihologic probabil că ar putea ocroti (la nivel metafizic) partenerul mai slab; în contrast - un om inteligent probabil că nu ar vrea să-și petreacă viața cu unul nu-inteligent.

Putem oare concluda că egalitatea intelectuală are o importanță mai mare decât celelalte tipuri de egalitate? Opiniile fetelor interogate sunt variate, și nu dau un răspuns exact la întrebarea dată, de aceea vom fi nevoiți să-l obținem prin niște transformări, un pic de deducție, un pic de extrapolare, și ceva imaginație.

Iată ce ne spune unul din chestionare:

ceva foarte important p/u mine – TREBUIE SĂ SIMT CĂ BĂRBATUL ESTE CU MULT MAI DEȘTEPT CA MINE ȘI CĂ AM FOARTE MULTE LUCRURI DE ÎNVĂȚAT DE LA EL !!! Este un lucru IN-DIS-PEN-SA-BIL !!! Poate chiar dintre cele mai importante :)

Eu aș vrea pe cineva la care sa tind, nu pe cineva la al cărui nivel deja mă aflu.

¹¹ E mai ușor să descrii pe cineva pe care îl cunoști bine, decât o persoană pe care încă nu o cunoști

¹² Că actualul prieten în scurt timp nu va mai fi prieten? :-)

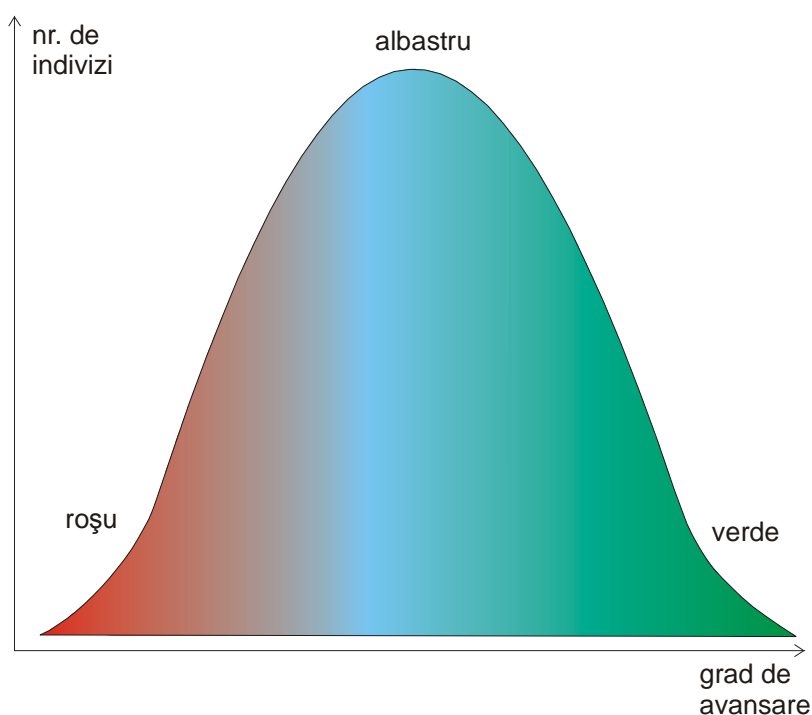
¹³ Responsabilități, ponderea votului în luarea deciziilor (i.e. autoritatea), emoțională, etc.

De aici este evident vă persoana caută un partener mai **avansat**, iar faptul că totul este scris cu LITERE MARI înseamnă că partenerul trebuie să fie **foarte avansat**. Până când – nimic nou, e normal ca o fată să tindă la mai mult, cum am scris mai înainte – aceasta este evoluția în acțiune.

Nu aș atrage atâta atenție dacă nu aș cunoaște personal fata care a completat acest chestionar. Este o persoană bine-educată, multilateral-dezvoltată, care a reușit multe în viață, are un serviciu bun; pe timp de școală/liceu avea rezultate remarcabile la diferite olimpiade; după absolvirea universității a decis să continue studiile, etc. În general, putem afirma că e o *persoană avansată*, iar mai departe apare și întrebarea – *cum vei găsi pe cineva mai avansat ca tine?*

Notă: urmează o idee în care se reprezintă un model simplificat al realității și se operează cu noțiuni abstracte. Modelul are scopul de a transmite mesajul de bază, cititorul va extinde singur ideea și îi va da o formă mai detaliată. De asemenea, nu uitați să tratați cu scepticism ceea ce urmează.

Fig 1 Structura populației



Din grafic vedem următoarele: oameni „proști” sunt foarte puțini (zona roșie), oameni „foarte avansați” sunt foarte puțini (zona verde), iar oamenii „obișnuiți” sunt cei mai numeroși (zona albastră).

Tendința este următoarea: oamenii *roșii* tind spre oamenii *albaștri* și *verzi*; cei *albaștri* tind spre cei *verzi*; cei *verzi* – spre cei *foarte verzi*. :-)

Tendința globală – populația planetei tinde către verde, iar mecanismele evoluției au grijă să fie așa.

Logic – dacă ești o persoană avansată și cauți una și mai avansată – e destul de probabil că nu vei reuși, deoarece doar un procent mic din populație satisface cerințele tale; cu cât ești mai exigentă, cu atât mai mic e numărul de opțiuni pe care le ai. Concludem că astfel de oameni rămân singuri, sau eventual sunt forțați să aleagă parteneri mai puțin verzi/albaștri ca sine?

Sau e așa, sau problema constă în aceea că graficul **nu** este corect, pentru că nu ne oferă o imagine obiectivă a situației. Deci trebuie să elaborăm o metodă mai bună de evaluare a inteligenței unei persoane, dar cum s-o facem dacă știm că nu există un IQ test obiectiv, că totul este relativ (inclusiv și inteligența)? În aceste condiții știm că nu putem ajunge la soluție, maximum ce putem face e să alcătuim un model nou, un pic mai complex, care reflectă mai bine realitatea.

Să presupunem că graficul precedent ilustrează cunoștințele matematice a civilizației umane. Dacă luăm un (A) om verde (ex: un bun matematician), e posibil că în graficul care se ilustrează abilitățile lingvistice – matematicianul va nimeri în zona albastră, iar în graficul muzical – matematicianul va fi de un roșu aprins. În același mod, (B) un scriitor poate fi roșu din

punct de vedere matematic, dar verde din punct de vedere artistic. Evident, lumea constă nu doar din matematică, muzică și limbi – există o infinitate de domenii, deci și o infinitate¹⁴ de astfel de grafice care caracterizează un singur om.

Dacă ar trebui să comparăm **A** cu **B**, care va fi rezultatul obiectiv? $A=B$, $A<B$, $A>B$? Cineva dintre noi spune „*simplu – te uiți cine are mai mult verde*”, altcineva zice „*și cum ai de gând să construiești o infinitate de grafice?*”.

Concluzia este că nu putem compara obiectiv pe A cu B.

Dacă e așa, atunci cum ar trebui să alegă o fată între 2 băieți? Astfel de alegeri au loc în fiecare zi, chiar și în acest moment, undeva în China un băiat a fost respins de o chinezoaică din cauza existenței unui candidat mai puternic :-)

Dacă examinăm încă o dată fragmentul de la începutul paragrafului, ce concluzii am putea face?

- Un băiat *avansat*, știind că fata este *avansată* (și caută pe cineva *mai avansat*), poate fi intimidat de o astfel de formulare, deoarece există posibilitatea că el nu este suficient de bun pentru ea. Chiar dacă realitatea poate fi alta, frica¹⁵ îl poate determina să nu încerce să construiască o relație cu fata dată. Deci, o relație trainică așa și nu s-a născut, din cauza estimărilor pesimiste a propriilor capacități.
- Fata dată nu știe despre existența teoriei cu grafice și oameni „colorați” :-) deci încă nu a conștientizat faptul că va fi incapabilă să găsească un partener mai avansat ca ea.

Care este soluția? Nu pot propune o soluție, deoarece fiecare cititor va aplica concluziile de mai sus în moduri diferite, și va proceda în felul său. Voi prezenta doar câteva gânduri selectate din chestionare și discuții, care ar trebui să completeze imaginea cu detalii noi.

Când te aștepti la prea multe (IQ super high, receptivitate extraordinară, devotament nemaipomenit), ceea ce întâlnești în viața reală, chiar dacă e la un nivel foarte înalt, dar cu câțiva milimetri mai jos decât ți-ai programat tu.... oricum îți va părea că nu e un nivel suficient de înalt.

Dacă omul e așa om, încât **nu** pot răspunde la întrebarea "*cine e mai deștept, eu sau ea/el?*" – atunci am de afaceri cu acel grad de deșteptăciune pe care îl caut.

Ideea e că *the other half* trebuie să fie **HALF**, dar nu a **copy** of myself. :-) Adică mai deștept e cineva, care e tot atât de deștept ca mine, însă activează în alte domenii.

Un alt chestionar a fost cu totul altfel, în el se spunea că persoana *va fi gata să demonstreze în orice moment că nu este în nici-un caz inferioară, și că este egală*. De ce există un contrast atât de evident? Ambele persoane sunt foarte inteligente, însă în același timp, una caută pe cineva superior, iar alta pe cineva egal?

Aici putem doar presupune că aceeași idee a fost exprimată în moduri diferite, iar interpretarea neatentă a mesajului poate genera două rezultate diametral opuse. Un pic mai sus am discutat despre aceea că este foarte greu să compari doi oameni, iar dacă depunem un efort, probabil că vom reuși să demonstrăm că nu există oameni non-avansați (însă aceasta trece de hotarul studiului dat).

¹⁴ Chiar dacă nu e infinit, oricum e prea mare pentru a putea fi atins.

¹⁵ Riscul eșecului poate avea un efect semnificativ asupra auto-aprecierii unui băiat

Și totuși, de ce spun că mesajul este **același**? Dacă atragem atenție definiției modificate a calificativului *deștept* (din dreptunghiul verde) – totul devine clar: *mai deștept e cineva tot atât de deștept ca mine, dar care are abilități în alte domenii.*

Concluzia finală a acestui paragraf: *egalitatea contează mult într-un cuplu.* Aceasta nu este ceva nou pentru noi, însă acum am înțeles:

- De ce există necesitatea stabilirii egalității
- Egalitatea poate fi stabilită destul de ușor, atunci când știi care este „structura” ei

Shortcut to protection

Citind unul din chestionare, am făcut o descoperire accidentală și foarte semnificativă. Descrierea băiatului era cam aceasta:

„să fie sportiv (ca să mă poată proteja)”

Acum apare întrebarea: *totuși de ce are nevoie fata, de un sportiv, sau de protecție?* Statisticile arată că fata are nevoie de protecție, sportivul este doar una din opțiunile care poate oferi protecția, dar nu este unica opțiune.

În primul rând, nu oricare sportiv poate oferi protecție; în al doilea – protecția o pot oferi nu doar sportivii. Aceasta înseamnă că inconștient fata caută protecție, iar conștient – sportivi. În rezultat ea poate respinge mulți băieți care ar putea-o proteja fără probleme, însă nefiind sportivi – ei nu au șanse să fie aleși.

Există și un alt aspect al problemei – protecția poate fi de mai multe tipuri: fizică, psihologică, financiară, emoțională, etc. Sportivul este acela care oferă protecția fizică, dar ce ne facem cu celelalte tipuri? Nu le putem ignora.

Mai serioasă este problema interpretării descrierilor. Dacă se spune „vreau să fie înalt”, se are în vedere *să fie înalt sau să poată schimba un bec?* :-) Înțelegem că multe fragmente a descrierilor analizate pot fi legate de ceva cu totul diferit de ceea ce ni se pare la prima vedere.

Problema este clară – exprimarea indirectă¹⁶ a gândului are șanse mici de a fi interpretată corect. Iată de ce o fată ar trebui să fie atentă atunci când se exprimă, iar băieții ar trebui să fie conștienți de faptul că ceea ce aud nu este chiar aceea ce ar trebui să înțeleagă¹⁷.

exprimarea indirectă a gândului are șanse mai mici de a fi interpretată corect.

De ce acest fenomen are loc? Cauza lui este modul de funcționare al creierului uman – acesta a dezvoltat un mecanism pe care îl putem numi *shortcut*¹⁸, care are scopul de a optimiza gândirea noastră prin simplificarea problemelor (în baza experienței acumulate până acum). În așa fel, în loc să parcurgem tot firul logic de la A la Z atunci când analizăm o situație, recurgem la experiența pe care am căpătat-o în urma rezolvării unei probleme similare. Creierul substituie automat un obiect cu un shortcut la acel obiect, aceasta are loc fără ca să ne gândim la lucrul dat.

¹⁶ Nu spun *incorectă*

¹⁷ non-WYSIWYG = what you see is **not** what you get :-)

¹⁸ Referință. Acei care au interacționat cu un computer, vor înțelege mai ușor esența acestei noțiuni.

shortcut-urile ne oferă o soluție **rapidă**, însă nu neapărat și una **corectă**.

Desigur, shortcut-urile ne permit să găsim o soluție **rapidă** a unei probleme, dar nu neapărat și soluția **corectă** a acesteia. Important e să fim siguri că luăm decizii în baza argumentelor, și nu în baza shortcut-urilor, ca după zece ani petrecuți alături de un sportiv să nu înțelegem că am avut nevoie de **altcineva**.

Nu vom dezvolta ideea, lăsând sarcina dată pe seama cititorului.

Protecția propriu-zisă: to be or not to be?

Una dintre cele mai importante concluzii a studiului este că **protecția** este aceea de ce are nevoie o fată. Protecția atât *fizică*, cât și *psihologică*. Egalitatea, despre care am scris mai înainte, este unul din factorii necesari pentru crearea stabilității emoționale, fără de care o domnișoară nu se simte protejată. Însă dacă ținem cont de mecanismul shortcut-urilor, determinăm că **protecția** este de fapt un shortcut către **echilibrul emoțional**. Este oare așa?

Se pare că da. Unul din chestionare a fost completat de o persoană care este destul de diferită de grupul studiat, diversificând acea omogenitate cu care ne-am ciocnit. Persoana dată s-a născut în Moldova și a petrecut aici o mare parte din viața sa. De 6 ani însă se află în străinătate, și a depistat unele subtilități care ne permit să vedem diferența dintre societatea noastră și societatea occidentală (vezi fragmentul din dreapta).

Ideile de bază sunt:

- indivizii din spațiul post-sovietic au o mai mare nevoie de protecție, deoarece au crescut într-un mediu mai puțin prietenos (din punct de vedere social și economic);
- necesitatea de a fi protejată generează dependență de acea entitate care îți oferă protecția.

"I also think that it's the system and the mentality that makes a woman want 'protection'. In reality, no one should NEED anyone's protection, because in that case people can become NEEDY. That's a boring one. Because I grew up in an environment where neediness is very well practiced, now that I live in a different kind of society, it's not always been easy to adjust myself to the fact that 'getting protection from someone' also increases your dependence on that person significantly which raises the chance of you 'breaking down' severely should this person disappear from your life. One's happiness should depend entirely on oneself – no one can really protect you from anything, except YOU. That is why intellect is so important. Intellect, together with psychological independence.

The need for protection, i.e. dependence on another human being and reliability on them making you happy is a conditional reflex cultivated by a certain kind of society, whose aim it is to generate fear. Why else would one need protection if there had not been fears implanted into a person?"

Putem face următoarele concluzii:

- un băiat ar putea manipula¹⁹ o fată, atrăgând-o către sine prin aceea că o face dependentă de el;
- necesitatea de a fi protejată poate fi tratată prin două căi:
 - se acceptă „protectoratul” (necesitatea *se satisface*, însă se mărește și gradul de dependență)
 - prin meditații și auto-educație se ajunge la concluzia că protecția de fapt nu este un element indispensabil (necesitatea *este eliminată*)

Cum și în cazurile precedente, nu vom încerca să punem punctele pe ‘i’.

¹⁹ Metodele pot fi diferite, nu ne vom aprofunda.

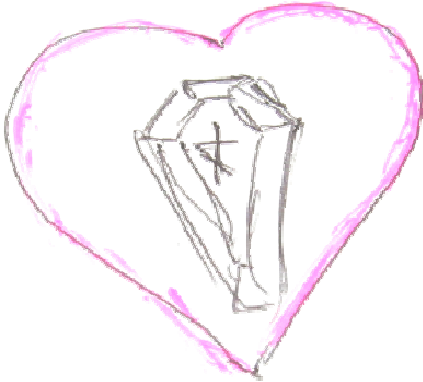
Pesimism?

O altă tendință (una mult mai puțin răspândită) pe care am descoperit-o pe parcursul lecturii chestionarelor a fost aceea că descrierile pot avea un caracter „descendent”: la început se aplică culori vii, și se îmbină trăsăturile cele mai bune pe care le poate poseda un om; spre final însă standardele sunt din ce în ce mai relaxate.

Exemplu: „[...] *Din păcate nu voi putea găsi un bărbat cu astfel de calități [...]. Dar în general, aș vrea să fie măcar [...]*”.

Un alt chestionar a fost finalizat cu următorul desen²⁰.

Fig 2 Dragoste și eternitate: two in one?



Care ar putea fi cauza fenomenului? Și de ce acesta e atât de rar? Variante posibile:

- *Exemplul părinților* a arătat că viața poate fi destul de complicată, și deseori oamenii se dovedesc a fi diferiți de acei care au fost cândva;
- *Propria experiență* a demonstrat același lucru;
- *Relatările prietenelor?*
- *Stereotip?*

Oricum, grație faptului că majoritatea descrierilor au fost optimiste, putem afirma că situația nu este chiar atât de rea pe cât pare, și că există lumină la capăt de tunel.

Evoluția unei relații: Marte către Venus

Există un detaliu, care a fost *intenționat* exclus din chestionar. Fiecare fată a fost rugată să enumere trăsăturile pe care ar trebui să le aibă partenerul său, nu i s-a dat însă sarcina de a alcătui o listă de lucruri pe care le poate oferi *ea* băiatului. În așa fel chestionarul a devenit mai scurt (deci mai puțin respingător); iar în al doilea rând – autodescrierile sunt deseori subiective. Însă este important să înțelegem că dragostea nu este un proces unidirecțional, deci nu doar primești, dar și oferi ceva în schimb. În următorul paragraf vom alcătui un top al lucrurilor căutate de *fete*, acum însă vom încerca să vedem cum stau lucrurile pe partea cealaltă a baricadelor.

Un sub-proiect al acestui studiu a fost efectuat cu scopul de a determina cum (după părerea unui băiat) are loc evoluția unei relații, de la momentul primei întâlniri, până la punctul culminant. Au fost interogați acei băieți care anterior au fost rugați să spună dacă se regăsesc în descrierile citite. Pentru a simplifica modelul teoretic, se presupun următoarele:

- băiatul nu cunoaște fata (nici ea pe el)
- primul contact este accidental (cel puțin așa crede băiatul :-)

²⁰ De fapt, contextul în care a fost aplicat desenul dat a fost un pic diferit, dar oricum e o imagine interesantă, pe care o putem „lipi” și aici :-)

Notă: Grupul de băieți **nu** este unul reprezentativ, deci informația care urmează nu reprezintă părerea întregii părți masculine a societății noastre. E o *încercare* de a ordona lucrurile, gradul de succes al acesteia urmează să fie discutat.

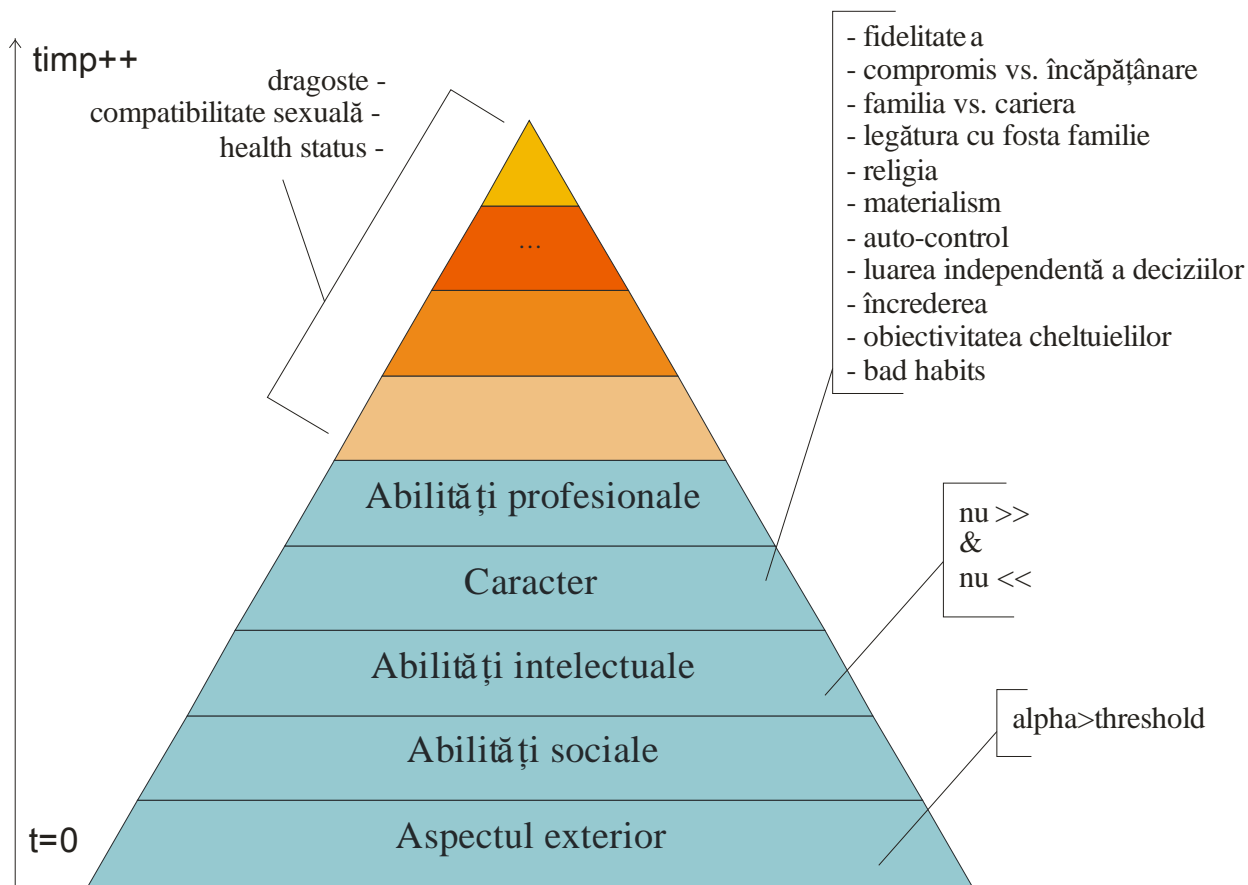


Fig 3 Evoluția în timp a unei relații

Procesul începe jos (adică la bază $timp=0$), etapele mai avansate se află în mai sus, și sunt aranjate în ordine cronologică.

Părțile de jos a piramidei²¹ au fost alese cu ușurință, toți din grup fiind de acord cu ordinea acestora. Însă partea de sus a generat multe discuții aprinse, argumente interesante și neobișnuite; acea parte a fost evidențiată cu culori diferite. Dar să examinăm lucrurile pas cu pas.

1. *Aspectul exterior* – toți au fost de acord că primul detaliu observat într-o față este aspectul său exterior. Aceasta este **primul** element căruia i se atrage atenția, dar nu și acela cu importanța cea mai mare²². Mecanismul intern lucrează în felul următor: băiatul va fi interesat în inițierea unui contact cu fata dacă gradul ei de frumusețe depășește un prag minim (pragul diferă de la individ la individ) . Desigur că există cazuri în care un băiat e atras de o fată din alte motive (cântă frumos, dansează interesant, etc), însă acum se examinează doar un model simplificat (precum s-a făcut și în cazurile precedente).
2. *Abilități sociale* – e important să poți construi un dialog, în așa fel poți descoperi personalitatea omului cu care discuți. Fără de comunicare este *imposibil* să-ți crezi o impresie cât de cât obiectivă despre cineva.
3. *Abilități intelectuale* – după stabilirea unui „canal de comunicare”, are loc un transfer de informație, care îți permite să evaluezi modul de gândire a persoanei, nivelul său de

²¹ care de fapt e un triunghi

²² E foarte important să înțelegi acest lucru. Treptele sunt aranjate în ordine cronologică, **nu** în ordinea importanței!

educație, etc.²³ Un detaliu important marcat pe schemă este acela că diferența dintre nivelurile intelectuale a celor 2 persoane trebuie să nu fie **prea mare** (în oricare „direcție”), de ce? Te poți înțelege cu un om de talia ta, sau unul puțin mai inteligent (sau puțin mai puțin inteligent ;-), însă în cazul în care diferența dintre cei doi este prea mare, mai devreme sau mai târziu, careva din ei se va simți inferior²⁴.

4. *Caracterul* – este determinat de foarte mulți factori, câțiva din ei au fost enumerați (în ordine aleatoare) în schemă. Caracterul este acel element care influențează interacțiunea dintre 2 persoane după ce acestea se cunosc un timp mai îndelungat. Desigur că caracterul își lasă amprenta chiar și la primul contact, atunci însă o pondere mai mare o au elementele care stau la baza piramidei.
5. *Abilități profesionale* – capacitatea persoanei de a **lucra**, de a se încadra într-o activitate cu scopul de a crea (face profit, aduce bucurie altora, a-și ocupa timpul, etc). Acestui factor atenția îi este atrasă mai târziu, el însă are un rol foarte important în viitor, atunci când se plănuește baza viitoarei familii. Un alt aspect – se examinează nu doar abilitatea de a lucra, cât și *domeniul* de activitate. De exemplu, unii ar putea fi respinși de faptul că partenera se ocupă cu striptease.

Obiectivul suprem este ... Care este obiectivul suprem? Aici opiniile au fost diferite, vom prezenta punctele de vedere a celor două tabere formate în timpul discuției. Se presupune că obiectivul suprem este **dragostea** (aici se pare că nu ar trebui să fie divergențe). Un alt factor important este *compatibilitatea sexuală*. Apare întrebarea – cum aranjăm aceste elemente în ordine cronologică; i.e. care din acestea este primul?

- „Trăim într-o societate progresivă”
- „E posibil că se vor #&/ chiar și în prima zi”
- „Din punct de vedere religios, e clar cine e înaintea cui”
- „O față care se respectă va face lucrurile în ordinea X, nu Y”
- „Un băiat cu cap pe umeri nu va forța nota”
- etc.

Opiniile au fost diferite și a fost stabilit doar un echilibru foarte fragil. S-a decis că ar trebui să fie așa (o versiune cu compromis):

Dragoste → Compatibilitate sexuală → Dragoste adevărată

A fost introdusă o variabilă nouă – *dragoste adevărată*; în majoritatea cazurilor, variabilele de acest gen se adaugă atunci când lucrurile nu pot fi explicate cu acele date pe care deja le cunoaștem. Modelul a devenit mai complicat, iar soluția nu este neapărat mai apropiată. Poate că variabila *dragoste adevărată* este de prisos, deoarece se presupune că dacă cei doi parteneri au ajuns la etapa curentă, înseamnă că este evident că între ei există mai mult decât atracție obișnuită. În același timp, suntem conștienți de faptul că mai devreme sau mai târziu – se va întâmpla... Întrebarea e – când? :-)

Un detaliu mai puțin controversat este *health status* – adică starea sănătății (au fost menționate filmele *Sweet November* și *A walk to remember*²⁵). Un lucru este cert – acest aspect ar trebui să fie evaluat **înainte** de compatibilitatea sexuală (din motive evidente).

²³ Acum modelul ar trebui să pară mai apropiat de realitate: evident că nu poți afla cât de inteligent este un om dacă nu discuți cu acesta – deci abilitățile sociale intră în joc înaintea intelectului. În același timp, aspectul fizic este un catalizator care susține dialogul.

²⁴ În unul din paragrafele precedente am discutat despre importanța egalității

²⁵ Vizionare plăcută ;-)

De ce s-a decis că acest factor este important? Simplu: *dacă până aici totul a fost bine, însă afli ceva foarte important despre sănătatea partenerii – vei lăsa tot ce ai construit până acum?* Nimeni nu a răspuns „100% da!” sau „100% nu!”, deci întrebarea rămâne deschisă (aici nu au fost divizări în tabere, toți au fost de acord că decizia depinde de caz).

Iar acum vom aplica un pic de matematică, pentru a „stoarce” cât mai mult din modelul descris până acum. Nu vă lăsați respinși de cuvântul „matematică”, vom apela doar la operații simple.

$$Love = \frac{\sum_{i=0}^{i<n} (stage_i \times P_i)}{n} \quad Love = \frac{P_1 \times S_1 + \dots + P_i \times S_i}{n} \quad (\text{formulele sunt echivalente})$$

Notă: $\sum P_i = 1$

i – etapa curentă

S_i ($stage$) – treaptă a piramidei, și scorul atribuit acesteia (o valoare între 0 și 1)

P_i – ponderea treptei curente (parametru opțional)

n – numărul total de trepte (etape) în piramidă

Fiecare individ din grupul de băieți (cu care am colaborat la alcătuirea piramidei) a fost rugat să evalueze compatibilitatea dintre sine și o fată anumită. Iată un *exemplu*:

1. Fizic	0.3
2. Social skills	0.2
3. IQ	0.3
4. Character	0.1
5. Pro skills	0.2
6. Sex. Compat.	0 .. 0.5

$$Love(\text{min}) = \frac{0.3 + 0.2 + 0.3 + 0.1 + 0.2 + 0}{6} = 0.12$$

$$Love(\text{max}) = \frac{0.3 + 0.2 + 0.3 + 0.1 + 0.2 + 0.5}{6} = 0.21$$

Pentru comoditate, exprimăm în procente, înmulțind rezultatul cu 100. Deci, compatibilitatea dintre el și ea este de 12% (în cel mai rău caz) și de 21% în cel mai bun caz.

Verdict: **Incompatibili**

Explicație – în stânga avem o listă de trepte din piramidă, fiecare are numărul său, în total sunt șase, deci $n=6$. Pentru fiecare din aceste criterii se indică un coeficient (între 0 și 1), care indică scorul „acumulat”²⁶ de fată la etapa dată. Punctele se adună, iar apoi se împart la n . Rezultatul îl înmulțim cu 100%, ca să ne orientăm mai ușor.

În cazul în care nu ești sigur ce scor să atribui după un anumit criteriu, alege un interval în care consideri că se încadrează rezultatul, și efectuezi calcule pentru cazul *cel mai bun*, și *cel mai rău*.

Ce e cu parametrul P ? Acesta reprezintă *ponderea* unei anumite etape. Care este rolul ponderii? Să presupunem, că pentru cineva nu contează frumusețea fetei, dar contează mult mai mult inteligența; atunci afirmăm că ponderea inteligenței este mai mare decât ponderea frumuseții, deci chiar dacă punctajul pentru frumusețe este mic, acesta nu va reduce cu mult rezultatul final. O altă pildă – un bărbat înstărit, sau cu un serviciu bun, poate considera că abilitățile profesionale a soției sale nu au importanță, deci ponderea lor este zero (ceea ce e echivalent cu eliminarea acestei trepte din piramidă).

²⁶ Desigur că scorul este destul de subiectiv, însă decât s-o faci cu horoscopul, mai bine așa ;-)

Dacă ponderea nu se indică (cum s-a făcut în exemplu), atunci se presupune că toate treptele au aceeași importanță. Desigur că în realitate nu este așa, de aceea recomandăm să se calculeze media ponderată²⁷ și nu media obișnuită; însă pentru estimări rapide, e suficient și un calcul aproximativ ;-)

Un alt detaliu foarte important este acela că ponderea fiecărei trepte a piramidei este variabilă, adică cu timpul, unele lucruri devin mai puțin semnificative decât altele, de aceea ar trebui să efectuezi acest calcul nu doar o singură dată.

Mai multe exemple (reale) le poți găsi în anexă.

Dar să ne întoarcem la cazul curent. Dacă rezultatul ar fi de cel puțin 50%, atunci putem considera că există o bază pentru construirea unei relații, în caz contrar – șansa de succes este destul de mică, de aceea verdictul este *incompatibili*.

Experimentul nu s-a oprit aici. *Același* grup de băieți (sărmanii :-)) a fost rugat să efectueze *aceiași* calcul, pentru *aceiași* fată, peste un interval de aproape 3 luni. Evident, ei nu au fost avertizați din timp, și nici nu au avut acces la foile unde au efectuat calculul prima dată (pentru ca să nu fie influențați de fostul rezultat).

Experimentul a arătat că nu toți băieții sunt stabili în deciziile lor. În unele cazuri, rezultatul final era de 2 sau de 3 ori mai mare decât prima dată, scorul nou depășindu-l pe acel precedent. Iată încă un argument în favoarea efectuării regulate a acestui calcul – determinând rezultatul mediu, îți poți crea o părere generală mai obiectivă despre posibilitatea unei relații dintre tine și cineva.

Notă – piramida poate fi (și *trebuie* să fie) editată. Dacă nu știi care punctaj îl oferi unui anumit parametru, pur și simplu îl elimini (ex: e prea devreme să te gândești la compatibilitate sexuală dacă cunoști persoana de câteva zile). De asemenea, fiecare dintre noi are o piramidă proprie de valori, exemplul de mai sus a fost unul generalizat. Stimate cititor, ești încurajat(ă) să alcătuești piramida ta și s-o transmiți acelei persoane de la care ai primit acest studiu, comentând schimbările. Feedbackul va fi studiat, și în baza acestuia va fi alcătuit un model mai sofisticat.

Alte chestii matematice pot fi aplicate în aceeași piramidă. Spre exemplu, unul din componenții **caracterului** este *familia vs. cariera* (adică rolul familiei și a carierei în viața persoanei); acest raport poate fi de 50% la 50%, sau de 20 la 80, etc. Atât băiatul, cât și fata, ar trebui să determine acest raport pentru sine, și să-l compare cu raportul jumătății sale. Dacă și el, și ea sunt orientați 90% către carieră – cine se va ocupa de educația copiilor? Iar dacă e invers – cine va avea grijă de bugetul familiei? Cu alte cuvinte – raportul ar trebui să fie optimal, în caz contrar în familie vor apărea divergențe. Aceeași logică poate fi aplicată asupra componentului *compromis vs. încăpățănare*. Există și alte calcule numerice care pot fi aplicate în acest model, important e să fie imaginație²⁸.

²⁷ Adică în formulă se introduce și ponderea.

²⁸ Matematica: 50% calcule, 50% cunoștințe, și 50% de imaginație ;-)

Familia optimală

În baza listelor de valori și anti-valori care vor fi incluse în (excluse din) viitoarea familie, determinăm care trăsături trebuie să le dezvoltăm în propriile personalități.

În partea stângă se enumără calitățile membrilor familiei, sau principiile care sunt binevenite. În contrast, partea dreaptă ilustrează elementele negative. Notă: entitățile sunt scrise în ordine aleatoare.

Do	Do not
Simplitatea	Neatent (el față de ea)
Atașament față de familie, spirit de echipă +	Lexic „murdar”
Capacitatea de a asculta	Inegalitatea între copii
Implicarea în educația copiilor ++	Alcoolul (și tot ce derivă de aici)
Fidelitatea	Certuri (din cauza banilor și a alcoolului)
Puțină severitate (rar)	Gelozie
Nu prea multă libertate	Bărbatul să nu se implice în treburile bucătăriei
Încredere reciprocă	Atașament față de alte rude
Umor în situații dificile	Autoritarismul tatălui & idei conservative
Libera comunicare, exprimarea opiniilor, egalitatea+	

detaliu + : acest detaliu a fost menționat de un număr foarte mare de ori
detaliu ++: acest detaliu a fost menționat de un număr extrem de mare de ori

Cum putem utiliza aceste date?

Nu toate aceste trăsături pot fi depistate într-o persoană după un timp scurt, altele însă pot fi descoperite în primele etape:

- lexicul „murdar” poate fi observat în fazele timpurii, mai ales atunci când băiatul comunică cu prietenii săi (atunci se comportă natural, deci e rezonabil să-l urmărești în discuțiile cu alți băieți, și nu în discuțiile cu profesorii, sau părinții, etc)
- consumul abuziv de alcool. Am putea spune că se observă de la început, însă frecvente sunt cazurile în care o persoană devine dependentă după o lungă perioadă de non-consum. În așa situație, ar trebui să intuiești ce ar cauza un astfel de comportament, și să încerci să excluzi factorii care stau la baza acestei schimbări negative.

Problemele legate de alcool au fost menționate un număr destul de mare ori. Mai mult ca atât, după câteva dialoguri cu femei căsătorite, am aflat că problema dată este foarte importantă: „*dacă știam de la început că va fi așa, nu mă căsătoream*”. Ținem cont și de faptul că aceeași doamnă a afirmat ca la început nici nu-și putea închipui că lucrurile ar putea evolua în așa mod. Cu alte cuvinte, chiar și cele mai bune trăsături a unui bărbat pot fi „compensate” (cu rezervă) de alcool. Studiul nu are scopul de a răspunde la întrebarea *cum să mă asigur de faptul că nu voi trăi cu un alcoolic?*, însă a demonstrat că acest factor poate fi **extrem** de dăunător.

O atenție deosebită a fost atrasă legăturii *părinte-copil*. De foarte multe ori s-a menționat faptul că un tată trebuie să iubească copiii și să se implice în educația lor. Mai mult ca atât,

putem concluda că dac̃ă această calitate este absentă într-un individ, acesta nu va fi atât de apreciat, chiar dac̃ă ceilalți „parametri” sunt super bine-dezvoltați.

În genere, copiilor li s-a atras multă atenție și în alte situații: egalitatea, spiritul de echipă, simțul unirii în familie, încrederea în ceilalți membri a familiei, absența discriminării²⁹, etc. Un băiat ar trebui să țină cont de acest lucru; nu e rațional să pari indiferent față de copii atunci discuți cu o potențială soție, deoarece e **foarte** probabil că ai de afacere cu o familistă. Respectiv, fetele care discută cu un familist ar trebui să apeleze la niște întrebări de control (sau alte mijloace) pentru a vedea diferența dintre un familist și un pseudo-familist³⁰.

O altă trăsătură care a ajuns în partea de sus a topului este *fidelitatea*. Este oare fiecare dintre noi fidel? Cea mai mare parte din indivizi, dac̃ă sunt întrebați despre fidelitatea lor, vor răspunde că sunt fideli. Aceasta este un răspuns sincer, însă uneori realitatea este alta. Explicația este *monogamia în serie*. Care este esența acestui fenomen? Pe parcursul vieții, o persoană are mai mulți parteneri sexuali în diferite perioade, însă dac̃ă examinăm fiecare perioadă în parte – pe acel segment persoana are *un singur* partener. Fenomenul dat este unul complex, și la baza lui stau mai mulți factori, vom examina doar unul din ei – evoluția societății în care trăim.

În trecut, căsătoria era un pas nu doar *sentimental*, ci și unul *economic*³¹. În prezent însă, fiecare dintre noi are posibilități relativ egale, și majoritatea funcțiilor pe care cândva le îndeplineau membrii familiei (producția bunurilor, transport, protecție, etc) acum le poate satisface piața de bunuri și servicii. În astfel de circumstanțe, în procesul de alegere a partenerului un rol mai mare îl au sentimentele, și nu detaliile economice. Dac̃ă sentimentele dispar – e mare probabilitatea că va dispărea și familia (rata destul de mare a divorțurilor în țările occidentale confirmă aceasta). În acest document am arătat de mai multe ori cât de fragil este echilibrul într-o familie, și cât de mare e numărul factorilor care îl pot destabiliza. Putem oare concluda că aspectele sentimentale sunt cu mult mai importante decât celelalte, de exemplu acelea financiare? În Moldova sunt frecvente cazurile în care într-o familie deciziile se iau în dependență de situația financiară (care deseori nu este cea mai bună), astfel

În trecut, căsătoria era un pas nu doar sentimental, ci și unul economic.

- au loc despărțiri temporare (când cineva pleacă la muncă peste hotare)
- se fac pași care duc la stabilizarea factorilor care se consideră mai prioritari (ex: loc de muncă bun, un apartament) în detrimentul relației emoționale

La moment încă nu putem observa efectul acestor tendințe, o vom putea face doar în viitor.

Evidența diferență dintre listele de valori și anti-valori a studentelor și elevelor – poziția din care se face comentariul. În feedbackul elevelor întâlnim multe cazuri de tip „*părinții nu trebuie să fie atât de severi cu copiii*”, în timp ce studentele ori nu au menționat severitatea, sau au spus că aceasta trebuie să fie prezentă într-o măsură oarecare. Explicația este simplă – elevele încă se consideră copii, în timp ce studentele, fiind mai mature, deja au conștientizat rolul severității într-o familie (probabil că orientându-se după exemplul fraților cu o vârstă mai mică).

Un alt lucru interesant (și straniu) este acela că nici una din studente nu a relatat nimic legat de bani în contextul familiei, pe când elevele (cu o frecvență destul de mare) menționează cine ar trebui să gestioneze banii, sau că părinții nu ar trebui să se intereseze care este destinația banilor de buzunar ;-)

²⁹ Discriminare sună destul de agresiv; se are în vedere cazul în care un părinte își manifestă dragostea față de fiecare copil în mod diferit, astfel încât unul din ei să se simtă iubit mai puțin.

³⁰ Adică cineva care încearcă să te manipuleze, simulând un comportament care ar trebui să te atragă.

³¹ De ce și unul economic? Rămâne un exercițiu lăsat pe seama cititorului.

Concluzii și perspective

Încă o dată trebuie să menționez că textul pe care l-ai citit nu reprezintă adevărul absolut, deci ar trebui să pui la îndoială toate gândurile cu care te-ai familiarizat până acum. Nu se va alcătui un rezumat, deoarece concluziile au fost făcute pe parcurs, nu are rost să facem acum același lucru.

Textul dat **nu** este complet, în primul rând – volumul acestuia a depășit cu mult volumul prognozat (și dacă continuăm – probabil că nu vom termina nici în 2045), iar în al doilea – nu poate fi o continuare, atât timp cât nu există legătură inversă cu cititorul (cu tine).

Ar trebui să critici ideile din acest document, și să comentezi fragmentele care ți s-au părut interesante, neinteresante. Orice tip de feedback este binevenit.

Planuri?

În baza comentariilor primite va fi alcătuită versiunea a doua a acestui studiu: revăzută și completată :-)

Probabil că va fi efectuat un sondaj similar, noua țintă - băieții.

Grupul organizatorilor sondajului mulțumește toate persoanele care au fost implicate direct / indirect în studiu. Vă suntem foarte recunoscători pentru faptul că ați decis să vă deschideți parțial sufletul, completând chestionarele. Sperăm că nu ați considerat lectura acestui document o pierdere de timp, și așteptăm comentariile voastre.

Știm că încheierea putea fi și mai interesantă, dar...

<space for credits and other ta-la-bla>

Ta-da!

Only kid-parent love

Both persons can be in *waiting mode* (deadlock vs livelock)

Anexe

fizic 0,2
 social skills 0,01
 IQ 0,2
 Character 0,1
 Professional 0,01
 sex 0,2
 compatibility 0,2
 LOVE = $\frac{0,2 + 0,01 + 0,2 + 0,1 + 0,01 + 0,2}{6}$
 = 0,12

fizic 0,25
 social skills 0,55
 IQ 0,4
 Gender 0,1
 Pro skills 0,05
 Scamtable x 0,3
 ~ 0,225
 0,275 [best case]
 Inclusion incompatible

fizic 20%
 social skills: 100%
 Character: 150%
 Professional: 200%
 sex: 50%
 IQ: 10-30%
 24/14 0/1
 Mrs Playboy MA 2006
 145 - 165
 145

SOURCE: XXXI
 TARGET: REVISION DATE: 95 FEB 2006
 PHYSICAL: 0.05
 SOCIAL SKILLS: 0.1
 CHARACTER: 0.1
 PROFESSIONAL SKILLS: 0.3
 SEXUAL COMPATIBILITY: 0.1...0.5
 IQ: 0.2
 LOVE_{K1} = $(0.05 + 0.1 + 0.1 + 0.3 + 0.2 + 0.1) / 6 = 0,35/6 = 0,14$
 LOVE_{K2} = $(0.05 + 0.1 + 0.1 + 0.3 + 0.5 + 0.2) / 6 = 1,25/6 = 0,20$
 LOVE_K = 0,14 - 0,2

Fig 4 Exemple de calcul pyramidal :-)

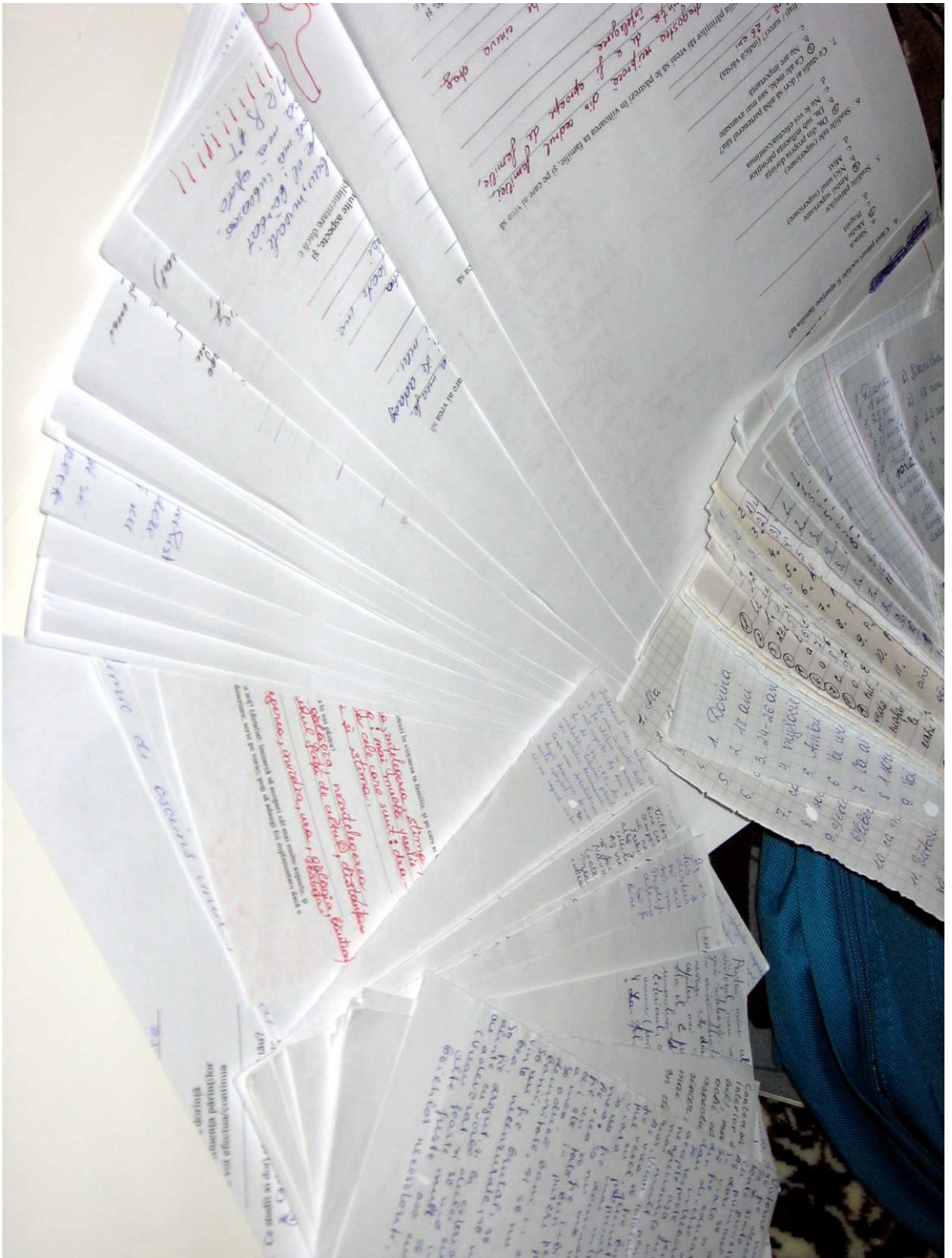


Fig 5 ~125 de chestionare în acțiune